

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3070/2020. (III. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.22.258/2017/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó jogi képviselőjén (dr. Litresits András ügyvéd) keresztül az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.22.258/2017/6. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, mivel az az indítvány szerint sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, Q) cikk (2) és (3) bekezdését, VI. cikk (1) bekezdését, IX. cikk (1) és (4) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, a 26. cikkét és a 28. cikkét.
- [2] 1. A panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint az indítványozó a Magyar Szocialista Párt (a továbbiakban: MSZP) politikusaként egyéni országgyűlési képviselőként indult 2010-ben és ezt megelőzően is a járszági egyéni választókerületben, ahol a 2014-es országgyűlési választásokon is megmérettette magát. 2013. június 23-án az indítványozó tudomást szerzett arról, hogy több – a körzetébe tartozó – településen szórólapokat helyeztek el ismeretlenek a választópolgárok postaládájában, amelyeken az „Együtt a maffiabaloldal” szövegrész alatt három politikus arca volt látható: Mesterházy Attiláé, Gyurcsány Ferencé és az indítványozóé, emellett pedig egy a rendőrség által használt kísérőruhát és golyóálló mellényt viselő, maszkos férfit is ábrázolt a szórólapon, alatta egy ismert elítélt nevével. A szórólapon hátoldalán arról tájékoztatta a közvéleményt az olvasót, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség az indítványozó (mint az MSZP volt honvédelmi minisztere) ellen nyomozást folytat a minisztersége alatt elkövetett bűncselekmény miatt, mivel az „ingatlanmaffia az [indítványozó] tudtával, nagyértékre elküldött hűtlen, hanyag kezelés miatt, több mint 1 milliárd forintos kárt okozott”. Ezt követően egy újabb szórólapon jelent meg, amely egy ipari park alapköveteléről tájékoztatót, az „[indítványozó] gyűlöletet teremt, mi munkahelyet” címmel. Ennek túloldalán „a szocialisták veszélyeztetik Jászapáti legnagyobb munkahelyteremtő beruházását” szöveg szerepelt, amely alatt az indítványozót korrupciós ügyekbe keveredett politikusként mutatták be, bukott baloldali politikusnak aposztrofálták, aki erkölcsileg vállalhatatlan. Egy további szórólapon a „nem kérünk többet a korrump maffiabaloldaltól” felhívással közölték az indítványozó képét a gépjárművel és egy villaépülettel, valamint a felirattal, hogy „a választások közeledtével [az indítványozó] tihanyi villájából leugrik a Jászágba, elhozza a gyűlöletkampányt, hogy megossa, s mérgezze az itt élőket”. A szórólapon arra is magyarázatot kért, miszerint a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem egyik Hungária körüli épületét az indítványozó mint honvédelmi miniszter „a haverjának adta el pályázat nélkül”, valamint arra is, miszerint a Honvédelmi Minisztérium egykori vezetése az indítványozó tudtával indította el a koszovói Pristina városában azt az uszoda és szabadidőközpont építési projektet, amely több százmillió forint kárt okozott a magyar államnak. Valamennyi szórólapon a Fidesz Magyar Polgári Szövetség (a továbbiakban: Fidesz) kiadásában készült.
- [3] 1.1. Az indítványozó a szórólapok miatt keresetet terjesztett elő jó hírnév megsértése és a képmása védelméhez fűződő jogának sérelme miatt. Keresetében kifogásolta továbbá egy Fidesz-es képviselő azon Facebook bejegyzését is, miszerint az „Együtt tették tönkre az országot” kitétel az indítványozóra is vonatkozott. Keresetében kifejtette, hogy véleménye szerint a megfogalmazott állításokat nem köteles túrni, hiszen azok már túllépik a szabad véleménynyilvánítás határát. A Fidesz a kereset elutasítását kérte, mivel véleménye szerint az indítványozó mint közszereplő fokozottabb tűrésre volt köteles, a választópolgároknak pedig joguk van széleskörű tájékoztatást kapni a történésekről. A szórólapokon megfogalmazott állítások pedig vagy köztudomásúak, vagy

tényekkel alátámaszthatók voltak. A „maffiabaloldal” kifejezést pedig önmagában nem sérti az indítványozó személyiségi jogait.

- [4] Az ügyben első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a keresetet elutasította. Az ítélet indokolása szerint a politikai kampányban elhangzott kijelentések és állítások nem jogsértőek, különösen azért, mivel a közzétevő Fidesz politikai üzenetet fogalmazott meg, és nem tényleges bűncselekmények elkövetésével vádolta az indítványozót. Az indítványozó ezt követően fellebbezéssel élt a Fővárosi Ítéltáblához (a továbbiakban: ítéltábla), amely a törvényszék ítéletét helyben hagyta, rámutatva azonban arra is, hogy az ügyben annak nem volt jelentősége, hogy kampányidőszakban hangzottak el, annak azonban igen, hogy az ítéltábla szerint a szórólapon lévő kijelentések véleménynyilvánításnak, azon belül is értékítéletnek voltak tekinthetőek, amelyeknek bizonyíthatóságáról, igazságtartalmáról nem lehet állást foglalni. Ráadásul az indítványozónak az Alkotmánybíróság gyakorlata szerinti is nagyobb tűrés kötelessége volt a kijelentésekkel szemben. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, sérelmezve képmása felhasználását és annak ábrázolási módját. A Kúria végzésében az ítéltábla határozatát hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra kötelezte, mivel álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróságok nem folytatták le a szükséges bizonyítást, ugyanis nem hívták fel a bizonyítékok előterjesztésére az alperesként eljáró Fideszt – különösen a szórólapon lévő tényállításnak tűnő kijelentésekkel összefüggésben.
- [5] A megismételt elsőfokú eljárásban a Fidesz fenntartotta a kereset elutasítására irányuló kérelmét, és egyúttal közölte, hogy a konkrét kár okozására nincs bizonyítéka, a korrupciós állítások tekintetében azonban sajtómegjelenésekre és az azokban foglalt állításokra hivatkozott. A felperes is fenntartotta kereseti kérelmét, külön kiemelve, hogy egyetlen büntetőeljárásban sem szerepelt vádlottként, sőt még tanúkénti kihallgatására sem került sor.
- [6] A megismételt elsőfokú eljárásban a törvényszék a kereseti kérelmet elutasította. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy az alkotmánybírósági gyakorlat és a bírósági gyakorlat (különösen a PK. 12. számú állásfoglalása) alapján a szórólapon lévő kijelentések értékítéletnek minősülnek, amelyek ráadásul politikai kampányban hangzottak el, és az indítványozó (mint közszereplő) azokkal szemben fokozott tűrés kötelezettséggel bír. A törvényszék ítéletében hangsúlyozta, hogy olyan kijelentések, amelyek a szó hétköznapi értelmében bűncselekmény elkövetését jelentik, azok a politikusok tevékenysége vonatkozásában jogerős elítélés nélkül, bírálatként megfogalmazva is használhatóak. A szórólapon lévő kijelentések a törvényszék szerint nem konkrétan az indítványozót vádolták meg bűncselekmény elkövetésével, hanem arra mutattak rá – konkrétumok nélkül –, hogy felmerülhet egyes, az indítványozóhoz kötődő cselekményekkel kapcsolatban a korrupció gyanúja. Az Emberi Jogok Európai Bíróságnak gyakorlatára hivatkozva a törvényszék azt is kiemelte, hogy az ügy elbírálása során nem önmagában az indítványozó státuszának, hanem a vélemény közügyekhez kapcsolódó jellegének van meghatározó szerepe.
- [7] Ezekre tekintettel a törvényszék megállapította, hogy a szórólapon korrupciós jelentései nem vádirati pontokként vizsgálандó, hanem mint közügyekben megfogalmazott kérdésfelvetések, azaz mint tipikus politikai értékítéletek. A megfogalmazott állítások ugyanis homályos tartalmúak voltak, így azok ténytartalommal nem bíró értékítéletek, amelyek nem bizonyítandók. Az állítások között több olyan is volt, amely közszájon forgó kritika, és amelyet a szórólapon átvettek, így ezeket az indítványozónak tűrnie kell, hiszen ő maga vállalta a közéleti megmérettetést. Ezzel kapcsolatban a törvényszék azt is kiemelte, hogy az Alkotmánybíróság szerint a közéleti szereplőknek tágabb a válaszlehetősége a kritikákra, hiszen széleskörben megvédheti magát a sajtóorgánumban, választókerületében ellenkampányba kezdhet. Ugyan voltak a szórólapon túlzó állításai is, ezeket azonban az indítványozónak tűrnie kellett. Mindezek alapján a törvényszék megállapította, hogy bár a szórólapon túlzó véleményt fejeznek ki, mégis a képpel illusztrált szórólapon közzétételével a Fidesz csupán Alaptörvényben biztosított jogával élt.
- [8] 1.2. Az indítványozó ezt követően fellebbezéssel élt a Fővárosi Ítéltáblához. Fellebbezésében kifejtette, hogy a törvényszék ítélete ellentmondásos, mivel bizonyítékokkal és tényekkel nem igazolt következtetésekre jutott, emellett pedig lényeges eljárásjogi hibákban is szenved. Utóbbi tekintetében kiemelte, hogy a Kúria végzését (amelyben a Kúria kötelezte a törvényszéket új eljárás lefolytatására) a törvényszék figyelmen kívül hagyta, ugyanis számos, a szórólapon szereplő állítás kapcsán elmulasztotta a bizonyítás lefolytatását. Az indítványozó fellebbezésében azt is kiemelte, hogy a szórólapon közzétételkor nem volt hatályban a választási eljárásról szóló törvény szerinti választási kampányidőszak, így a törvényszéknek az ezirányú érvelése is hibás.

Emellett arra is hivatkozott az indítványozó, hogy a törvényszék ítélete iratellenes (különösen a szórólapon szereplő állításoknak az újságcikkkel történő igazolása).

- [9] Az ítélet tábla ítéletében részben igazat adott az indítványozónak, és megállapította, hogy a szórólapon azon állítása, miszerint az indítványozó honvédelmi miniszterként 1 milliárdos kárt okozott a magyar embereknek, amikor az ismerősének pályázat nélkül eladta a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem egyik épületét, megsértette az indítványozó jó hírnévhez való jogát. Egyebekben azonban a törvényszék ítéletét az ítélet tábla helyben hagyta.
- [10] Az ítélet tábla osztotta a törvényszék érvelését a tekintetben, hogy a közéleti szereplőknek túrniuk kell az éles, erőteljes véleménynyilvánításokat is, amennyiben azok megfelelnek az Alkotmánybíróság a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában is felvázolt tesztnek. Az ítélet tábla is kiemelte, hogy az indítványozó nem vitatottan közszereplő, aki korábban honvédelmi miniszter is volt, és a kérdéses időszakban is a politikai színtéren méretette meg magát. A szórólapon közzé tevő Fidesz az indítványozó politikai ellenfeleként a választópolgárokat kívánta meggyőzni, így a szórólapon közügyekben történő megszólalásnak tekinthetőek. A szórólapon szövegei ugyan az indítványozóra nézve kétségtelenül negatívak (sarkosak, néhol egyenesen durvák) voltak, ugyanakkor az abban szereplő állítások kellő távolságot tartottak a konkrétumoktól: nem jelölték meg ugyanis, hogy milyen korrupciós ügyekkel vádolják az indítványozót (azok semmilyen büntető törvénykönyvbe ütköző, konkrét bűncselekménnyel nem vádolták őt, ráadásul a használt fogalmak – korrupció, maffia – elszakadnak a büntetőjogi dogmatikai fogalmaktól). Így pedig a szórólapon állításai büntetőeljárás megindítására sem voltak alkalmasak, ennek hiányában pedig azok igazságtartalmáról sem lehet állást foglalni. Az ítélet tábla hivatkozott arra is, hogy a bírósági gyakorlat szerint egyik politikusnak a másik politikai irányába, általánosságban megfogalmazott kritikája politikai véleménynyilvánításnak minősül, amelynek helytállóságáról a bíróságnak nem feladata dönteni. Határozatában az ítélet tábla kiemelte azt is, hogy a szórólapon közzései nem sértették az indítványozó emberi méltóságát, ugyanis őt semmilyen mértékben nem dehumanizálták, és a privátszféráját sem érintették.
- [11] Nem osztotta ugyanakkor az ítélet tábla a törvényszék azon érvelését, miszerint az az állítás, ami szerint a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem egyik épületének az értékesítése milliárdos kárt okozott a magyar államnak, nem valósít meg személyiségi jogi sérelmet. Ezen kijelentés ugyanis az ítélet tábla szerint már a konkrétumok talaján mozog, hiszen konkrét összegű kár okozásával vádolja az indítványozót. Ezért ennek bizonyítására a törvényszék felhívta a szórólapon közzé tevő Fideszt, aki azonban ennek nem tett eleget. Emiatt azonban ezen állítás olyan tényállításnak minősül, amely nem nyert igazolást, így viszont alkalmas arra, hogy az indítványozó jóhírnevét megsértse. Az ilyen alaptalan állításokat pedig még az amúgy közszereplő indítványozónak sem kell túrnie. Ezért e tekintetben az ítélet tábla igazat adott az indítványozónak.
- [12] 1.3. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához. Felülvizsgálati kérelmében kifejtette, hogy álláspontja szerint a megismételt eljárásban a törvényszék és az ítélet tábla súlyos eljárási hibákat vétett, figyelmen kívül hagyták ugyanis a Kúria iránymutatását. Álláspontja szerint neki nem csak az Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem épületével kapcsolatos állításokat nem kellett túrnie, hanem a szórólapon többi állítását sem. Emellett kifogásolta képmásának a felhasználását is. A minden tényalapot nélkülöző állítások, véleménye szerint nem közéleti vita tárgyát képezték, így ezeket neki nem kell túrnie. A Fidesz ellenkérelmében az ítélet táblai ítélet hatályában való fenntartását kérte.
- [13] A Kúria az ítélet tábla ítéletét hatályában fenntartotta. A kúriai ítélet indokolása szerint a megismételt eljárásban a bíróságok a Kúria által előírt feladatokat elvégezték: a jogerős ítélet a bizonyítékok, a hazai és nemzetközi gyakorlat figyelembe vételével született meg. A Kúria is megerősítette indokolásában, hogy a szórólapon állításai politikai vitákban megengedett véleménynyilvánítások voltak, az indítványozó képmása pedig azért jelenhetett meg a szórólapon, mivel ő politikai közszereplőnek minősül. A közéleti vita során pedig előfordulhatnak igaztalan, szándékoltan bántó támadások is, amelyek határait azonban a szórólapon nem lépték túl: azok ugyanis nem bűncselekmények elkövetésével vádolták meg az indítványozót, hanem a politikai felelősségének kérdését vetették fel. Ezen sarkos, éles megfogalmazásoknál pedig nem lehetséges a valóság bizonyítása. A szórólapon egyes szóhasználatok (pl. „maffia”, „maffiózó”) tekintetében pedig a Kúria kiemelte, hogy azok a közfelfogás szerint sem utalnak közvetlenül bűncselekmény elkövetésére. Ezzel együtt a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem épületével kapcsolatos állításokat is helyesen ítélte meg az ítélet tábla.
- [14] 1.4. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek, így például a Kúria nem

alkalmazta, illetve jogellenesen alkalmazta az Alaptörvény VI. cikkét, IX. cikkét, valamint XXVIII. cikkét. Emellett az indítványozó szerint a Kúria figyelmen kívül hagyta az alkotmánybírói és a nemzetközi bírósági gyakorlatot is. Az indítványozó hivatkozott a 3122/2014. (IV. 24.) AB határozatra is, kiemelve, hogy a közszereplő politikusokat is megilleti az emberi méltóságuk védelme, amelyet az Alaptörvény VI. cikk is megerősít („a véleménynyilvánítás szabadsága nem járhat mások magán- és családi életének [...] sérelmével”). Úgy véli, hogy képmásának a szórólapon történő felhasználása és annak egy ismert bűnöző mellett történő feltüntetése sérti az Európai Unió Alapjogi Chartáját is, mivel az róla negatív, bűnözői tartalmú képet sejtet. A képének ilyen formában történő felhasználása az Európai Bizottság 2006-ban kiadott zöld könyvét is sérti (az ártatlanság védelme tekintetében – mivel véleménye szerint a szórólap azt a látszatot keltette, hogy ő bűnös valamilyen bűncselekmény elkövetésében).

- [15] Az indítványozó arra is hivatkozott alkotmányjogi panaszában, hogy a Kúria figyelmen kívül hagyta saját korábbi végzését a bizonyítás teljeskörűségére való felhívás tekintetében, ezzel pedig véleménye szerint megsértette az Alaptörvény 28. cikkét is. Álláspontja szerint a bíróságok ítélete önellentmondásos is, mivel az egyik esetben konkrétan ítéli a vele kapcsolatban tett kijelentést (Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem ingatlan eladásával okozott kár), még másik esetben nem (a pristinai uszoda- és szabadidőközpont építésével okozott kár). A képmásának felhasználása tekintetében úgy véli, hogy a bírósági gyakorlat szerint (amelyet ennek kapcsán hosszasan citál) hozzájárulása nélkül nem lehetett volna felhasználni a szórólapon az arcképét, ezzel ugyanis emberi méltóságát sértették meg – mivel őt egy elítélt bűnözővel együtt szerepeltették. Emellett a bíróságok tévesen hivatkoztak a választási kampányidőszakra, a kérdéses időben ugyanis a választási eljárási szabályok szerint nem volt választási kampány. A fentiek mellett az alkotmányjogi panasz elsősorban az alkotmánybírói és a nemzetközi gyakorlat ügyeit részletezi, sokszor azokból levont következtetések nélkül.
- [16] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [17] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [18] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában a Kúria ítéletének alaptörvény-ellenességét Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, Q) cikk (2) és (3) bekezdésének, VI. cikk (1) bekezdésének, IX. cikk (1) és (4) bekezdésének, a XXVIII. cikk (1) bekezdésének, a 26. cikkének és a 28. cikkének sérelmére alapozta. Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [19] 2.2. A Kúria ítélete ellen nincs helye fellebbezésnek, az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány tehát e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.
- [20] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt az alapul szolgáló bírósági eljárás felperese nyújtotta be az ügyét érdemben lezáró bírósági ítélettel szemben, így az indítványozó érintettnek tekinthető, tehát jogosult volt az alkotmányjogi panasz előterjesztésére.
- [21] A fentiek mellett megállapítható, hogy az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztette elő az indítványát.
- [22] 2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott többek között az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére is. E tekintetben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint a testület csak kivételes esetekben, így különösen a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén ismeri el az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság elvét olyan Alaptörvényben biztosított jogként, amelyre alkotmányjogi panasz is alapítható [elsőként lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14], többek között megerősítette: 3302/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [26]]. Az alkotmányjogi panaszban

- az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben azonban az indítványozó nem adott elő érdemi indokolást a fentiek vonatkozásában (sőt azzal összefüggésben semmilyen indokolást nem fejtett ki), így az Alaptörvény B) cikkére jelen ügyben alkotmányjogi panasz nem alapítható.
- [23] Az indítványozó a kifogásolt bírói döntéssel kapcsolatban az Alaptörvény Q) cikk (2) és (3) bekezdései sérelmét is állította. Az Abtv. 32. § (2) bekezdése értelmében nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatát egyedi bírósági ügy kapcsán csak az adott ügyben eljáró bíró, kizárólag az előtte folyamatban lévő ügyben alkalmazandó jogszabállyal összefüggésben kezdeményezheti. Ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a támadott bírósági döntés nemzetközi szerződésbe ütközésének, és azzal összefüggésben az Alaptörvény Q) cikk (2), valamint (3) bekezdéseibe ütközésének vizsgálatára nem rendelkezik indítványozói jogosultsággal.
- [24] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény 28. cikkének sérelmére is. Ennek kapcsán az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy gyakorlata értelmében az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segéd szabály nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]; 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- [25] 2.4. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény IX. cikk (1) és (4) bekezdésének, valamint a VI. cikk (1) bekezdésének a sérelmét is állította, tekintettel arra, hogy az eljáró bíróságok véleménye szerint nem vizsgálták érdemben a szórólapoknak az ő emberi méltóságát sértő mivoltát (különösen jóhírnevét éskép-másának felhasználását érintően).
- [26] Ennek kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz ezen része nem felel megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek, ugyanis ezen alaptörvényi rendelkezések vonatkozásában az indítványozó lényegében csak az Alkotmánybíróság, és nemzetközi bíróságok korábbi gyakorlatát citálta, de nem fejtette ki összefüggően az általa vélt alkotmányossági probléma lényegét, és nem indokolta annak a bírósági döntésekkel való összefüggését. A fentiek mellett az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy az indítványnak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése és a IX. cikk (1) valamint (4) bekezdése azért sem felel meg a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek, mivel az indítványozó annak sem adta alkotmányjogilag értékelhető indokát, hogy a közszereplőknek választási kampányban (amely alatt nem kizárólag a választási eljárási törvény szerinti kampányidőszakot kell érteni), a megfogalmazott kritikákkal, illetve elhangzó véleményekkel szembeni szélesebb tűrési kötelezettségét {lásd többek között: 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [26]–[29]} a jelen ügyben vizsgált történések miatt lépték túl.
- [27] Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy az indítvány egyik – jelen pontban – hivatkozott alaptörvényi rendelkezés tekintetében sem felel meg a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek, mivel – az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint – az indokolás hiánya {lásd többek között: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya.
- [28] 2.5. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának fő érvelésében arra is hivatkozott, hogy véleménye szerint az eljáró bíróságok döntése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, mivel a bíróságok (így különösen a Kúria) nem teljesítették az indokolási kötelezettségüknek, illetve nem tettek eleget a megismételt eljárást megelőző eljárásban hozott Kúriai végzésben foglaltaknak.
- [29] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság ismételt hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint „[a] bírósági joggyakorlat egységének biztosítása nem az Alkotmánybíróság, hanem a bíróságok, kiemelten pedig a Kúria feladata [Alaptörvény 26. cikk (3) bekezdése, bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény III. fejezete], ezt az Alkotmánybíróság a jogbiztonságra és az alapjogokra figyelemmel sem vonhatja magához” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [30] A fentiek mellett fontos kiemelni, hogy az Abtv. 29. §-a értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [31] Az indítványozó számos olyan alkotmánybírói döntésre hivatkozott, amelyekben a testület korábban már kifejtette az indokolt bírósági döntéshez való jog tartalmát. Jelen ügyben az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében nem vetett fel olyan alapvető

alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amelynek vizsgálata indokolná az alkotmányjogi panasz befogadását, továbbá az alkotmányjogi panasz alapján nem merül fel az ügyet érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye sem.

- [32] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakra, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2020. február 25.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1631/2019.

